

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK X.

4. 5 (1058).

ЧЕТВЕР, 12. СІЧНЯ 1928.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, JANUARY 12th, 1928.

No. 5 (1058).

VOL. X.

Підчас експлозії в майні згинуло 22-ох робітників

ЕКСПЛОЗІЯ МАЛА МІСЦЕ У ВЕСТ ФРАНКФОРТІ, ІЛІНОЙС.

ТІЛА БАГАТЬОХ МАЙНЕРІВ ЗГОРІЛИ ДО НЕПІЗНАННЯ. — ЕКСПЛОЗІЯ БУЛА ОДНОЮ З НАЙГІРШИХ.

ВЕСТ ФРАНКФОРТ, Ілінойс, 9. січня. — Підчас експлозії в майні "Індустріал Кол Компані" сьогодні рано згинуло 22 робітників і один є загублений.

Такий звіт зловив др. Дж. Елліс, лікар з Вест Франкфорту, який працював у день на дні майні, де знаходилися тіла убитих, і повернув вечером до містока.

Яка сотка або більше майнерів, що були захоплені експлозією, зцілали виратувати, сказав він.

"Експлозія була одною з найгірших, які мали місце в цій

частині вуглевого пояса від роуів", сказав др. Елліс. "Вона наступила омоло 300 стіп під поверхню землі. Убитих знайдено понижче тої точки".

Газ або порох спричинив вибух, однак причини дефінітивно не встановлено.

"За експлозією послідував вогонь", пояснив др. Елліс, "і багато тіл згоріли до непізнання".

ВЕСТ ФРАНКФОРТ, Ілінойс, 10. січня. — 3 майні "Індустріал Кол Ко." вилубуто на верх тіла 21 майнерів, що загинули вчора рано підчас експлозії.

ОРГАНІЗОВАНІ ФАРМЕРИ В МАНІТОБІ ЗАЯВИЛИ ПРОТИ ВІЙНИ.

ПОРТЕДЖ ЛА ПЕРЕРІ, Ман., 10. січня. — Манітобські фермери, організовані в "Юнайтед Фармерс оф Манітоба", заявили проти війни і міжнародної незгоди на своїй конвенції, що відкрилася тут сьогодні рано.

Після огляду мирових змагань по цілім світі протягом минулих 10 років, який мистився в доповіді Мрс. Т. В. Мек-Клеленд з Летерієр, Ман., конвенція одобрила резолюцію, яка підтримує енергічну освітню кампанію в користь миру і плекання духа доброзичливості серед народів світа.

Іншу резолюцію, яка закликає Канаду підписати опційну клявузу, щоб передавати всі правні спори до постійного суду міжнародної справедливості, відложено для обговорення на пізнійшій сесії.

При відкритті конвенції було около 200 делегатів, однак зроблено приготування для приміщення 450 делегатів. Сподіюється прибуття багатьох делегатів сьогодні по полудні. Є це 25-та річна конвенція "Юнайтед Фармерс оф Манітоба".

У своїй доповіді Мек-Клеленд між іншим сказала, що обов'язком канадських фермерів є заявитися без застерезень проти війни і в користь арбітрації й поєднання в полагодуванню міжнародних спорів.

"Між війною а миром є та ріжниця: коли пару може викинути війну, то треба переважачуючі більшість, щоб удержати мир", заявила Мек-Клеленд.

В КАНТОНІ СТРАЧЕНО РАДЯНСЬКОГО ГОРОЖАНИНА ПФАФА.

Реакційна влада закрила всі радикальні трейд-юнії; провідники юнії почтових робітників сидять у тюрмі.

КАНТОН, 5. січня. — Кумінтанський уряд, складений провідником правого крила, генералом Лі Чай-Сумом, заборонив низьку боєвих трейд-юній. Провідники юній почтових робітників є уявлені.

Депеші з острова Гайнай, напроти Кантону, повідомляють про страчення радянського горожанина Пфафа. На підставі звідомлень, Пфаф був арештований 27. грудня.

КАНТОН, Китай, 10. січня. — Вже розпочалася боротьба між сторонниками нанкінського націоналістичного провідника Чан Кай-Ши а мілітаристами провінції Квансі за контролу над Кантоном.

Генерал Лі Чай-Сум, представник квансійської групи, що був прогнаний 17. листопада генералом Чан Фак-Вейом, союзником Чан Кай-Ши, є сьогодні домінуючою фігурою в Кантоні. Він поновно здобув контролу над містом і має під собою 50,000 війська.

Розпорядок генерала Лі Чай-

В ШАНГАЮ ПРОГОЛОШЕНО ВОЄННИЙ СТАН.

ШАНГАЙ, 5. січня. — Невдоволення серед робітників Шангаю постійно зростає і нанкінська влада проголосила воєнний стан у китайській частині міста. Між озброєними групами робітників а військом вже прийшло до низки сутичок.

Місцева поліція побується революційного вибуху. Велике число страйків у минулих пару місяцях заалармували нанкінську владу. Військовий гарнізон у Шангаю зістав скріпленій. Чужинецькі коңції будуть барикади.

ОСЛЬО, Норвегія. — Норвезька фашистська партія, яка завжди була слабонька, зістала цілком розпущена з огляду на внутрішні спори.

Ген. Сандіно проголосив незалежну республіку

Новий ліберальний уряд у Нікарагві видає свої гроші й перебирає майні та проголошує їх власністю держави. — Сандіно вилубує Куліджа за війну Злучених Держав проти Нікарагві. — Американські моряки переходять до повстанців.

МАНАГВА, Нікарагва, 5. січня. — Провідники ліберальної армії на чолі з генералом Августином Сандіном проголосили нікарагванську республіку, яка буде обстоювати незалежність Нікарагві.

Нова республіка обіймає цілий департамент Хуево Сеговія і значну частину північної Нікарагві, що є під контролею ліберального війська. Новий уряд видає свої гроші й заборонив продажу гарячих напиків. Назначено велику кару для тих, що пробували-б продавати гарячі напиків.

Ліберальний уряд перебирає майні і проголошує їх власністю нової держави.

МІСТО МЕКСИКО, 6. січня. — Генерал Августин Сандіно, провідник повстанців у Нікарагві, видав заяву, в якій вилубує президента Куліджа за війну

Злучених Держав проти Нікарагві.

Сандіно каже, що Адольфо Діаз, удержуваний Злученими Державами на пості президента Нікарагві, є нічим іншим, тільки льюкайом президента Куліджа.

"Як потрібно буде, ми віддамо своє життя за те, щоб наш нарід дістав дійсну волю, яка належить їм всім людям", каже в своїй заяві провідник нікарагванських революціонерів.

ВАШИНГТОН, 6. січня. — З віродостойних жерел повідомляють, що певна кількість американських моряків у Нікарагві дезертирували й прилучилися до повстанців під командою генерала Сандіна. Урядові звіти потверджують, що була низка дезерцій, однак точного числа не подають.

ДОКОВІ РОБІТНИКИ В КОРІНТО ВІЙШЛИ НА СТРАЙК.

МАНАГВА, Нікарагва, 4. січня. — Докові робітники в Корінто, які вийшли вчора на страйк на знак протесту проти американської інтервенції, дали відмовляються вилубувати кораблі, помимо спроби національної гвардії, під проводом американських офіційрів, розбити страйк.

Хоч страйкері домагаються підвишки платні, то страйк має головню на меті заперечувати проти недавно розпочатої американської кампанії проти лібералів під проводом генерала Сандіна.

Корінто є одніком західнім портом Нікарагві, пригожним для морських кораблів, і страйк загрожує застановити корабельний рух і довіз засобів на довший час.

Корабель "Панам", що мав відплисти до Венесуелі, не зміг вилубувати свого набору. Уряд вислав страйколомів до Корінта.

Корінто завжди було відоме як ліберальна твердиня і страйк докових робітників є висловом загального настрою не лише серед ліберальних елементів у місті, але головню серед нікарагванських робітників.

МАНАГВА, Нікарагва, 6. січня. — Генерал Жозе Монкадо, який вів з американським полковником Стіпсоном переговори про замирення і який запродав інтереси своєї країни Американцям, вилубує до Корінто з метою розбити страйк докових робітників.

Страйк спинив майже цілий рух в порті і дуже перешкадає Американцям вести дальші операції проти ліберальних військ під командою генерала Сандіна.

НЕ ПРИЙДЕ ДО ПОРОЗУМІННЯ МІЖ ПОЛЬЩЕЮ А ЛИТВОЮ.

КОВНО, Литва, 3. січня. — Тутешні урядові круги стверджують, що на-разі не прийде до переговорів між Литвою і Польщею в справі заведення дипломатичних взаємин між обома державами. Станеться це з тої причини, що досі не полагодожено непорозуміння в справі принадлежности Виленщини. Переговори в справі встановлення дипломатичних взаємин відложено через те аж до літа.

Прем'єр Вальдемарас думає розпочати переговори з Польщею доперва по ухваленню парламентом конституції. В проєкті конституції сказано, що столицею Литви є Вільна.

Литовський уряд, піддержуючи згаданий проєкт, дає до

пізнаний, що він не зречеться претенсій до Вильни. Через те непримириме становище Литви нема майже надії, щоб могло прийти до якогось порозуміння з Польщею.

Литовський уряд знову здержав комунікацій через польський кордон і тому ситуація є тепер така сама, як була перед інтервенцією Ліги Націй.

НАСЕЛЕННЯ РАД. СОЮЗА.

МОСКВА. — Населення Радянського Союзу на 1. січня 1928 року обчислюється на 149,600,000, що є збільшенням за 1927 рік на 2.2 проц. Як виказує останній перепис, населення Радянського Союзу на 17. грудня 1926 року виносило 146,400,000.

ОФІЦІАЛЬНО РІШЕНО ВІДКРИТИ ЛЕГАЦІЮ.

ПАРИЖ, 10. січня. — Франція і Канада дефінітивно рішили відкрити легації: французьку в Оттаві й канадську в Парижі. Французький кабінет одобрив плян назначити міністра до Оттави.

ОТТАВА, 10. січня. — Довіданося тут сьогодні, що ще нікого не назначено до канадської легації в Парижі. Нинішні оповіщення відносяться лише до відкриття французької легації в Канаді й канадської легації в Парижі. Уважають, що пост міністра до Франції може стати необсаджений ще через деякий час.

ФРАНЦІ ЗАТРОЖУ НОВЕ ПОВСТАННЯ.

КАИРО, Єгипет, 5. січня. — Тут заявляють, що провідник колишнього повстання Друзів, султан Ель Атраш, приготується до нового повстання проти Франції. Уважають, що Ель Атраш є тепер в Іраку.

Тутешні провідники Друзів кажуть, що хоч позирно "мир" у Сирії є заведений, то французька влада дає киде в тюрми й карає смертю друзійських революціонерів.

Наспівші сюди недавні депеші сповіщали про підвищення певної кількості сирійських націоналістів.

ДЕНІЄЛ ПРОТИ ВІЙНИ З НІКАРАГВОЮ.

РЕЛІ, Норт Каролайна, 5. січня. — Джозеф Денієл, бувший секретар маринарки, скарактеризував нікарагванську війну як "злочин і пляму на нашій країні".

Він сказав, що "жовніри держави, яка йде на війну за трішки або доларами, не є воїновниками, але душегубами".

АРЕШТОВАНО 20 ІНДІЙЦІВ ЗА ЗМОВУ.

ЛОНДОН, 5. січня. — Наспівші сюди звідомлення кажуть, що в Індії арештовано 20 Індійців за змову проти британського уряду в Індії.

Рух проти комісії, назначеної британським урядом для розслідження відносин в Індії, скоро зростає. Ідучи за покликом Індійського Національного Конгресу, в містех по цілій Індії відбулося багато масових мітінгів для заперечування проти комісії.

ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІ.

ЛОНДОН, 8. січня. — Остання статистика виказує, що у Великій Британії є 220,000 безробітних майнерів, переважно в Нортгемберланді, Доргеми й Савт Вейлсі. В корабельно-будівельній індустрії є 90,000 робітників без роботи, а серед механіків 46,000.

ПОТЯГ УБИВ ШІСТЬ ОСІБ.

БУДАПЕШТ, 10. січня. — Шість осіб зістало сьогодні убитих, коли тягаровий потяг вилубу на сотки пасажирів, що чекали на льокальний потяг на стації Рагосарі.

КОМУНІСТИЧНИЙ АЛДЕРМЕН ВІДНІС ПОБІДУ В МІСЬКІЙ РАДІ.

На зазив тов. Колісника алдермени з Незалежної Партії Праці голосували проти виплачення \$2,500 для "М.К.А." і внесок провалився.

Завдяки тов. В. Н. Колісникові, комуністичному алдермену в міській раді у Вінніпегу, буржуазна спортова організація, Манітоба Корлінг Асоційейшен, не дістала цього року допомоги від міста в сумі \$2,500.

Як ми вже повідомляли в минулім числі нашої газети, в міській фінансовій комітеті одинокий тов. Колісник протестував і голосував проти виплати цієї допомоги панській спортивній організації. Навіть два алдермени з Незалежної Партії Праці, що є членами фінансового комітету, пішли з буржуазними алдерменами і голосували за тим, щоб дати допомогу.

Та коли справа прийшла перед засідання цілої міської ради, вона прибрала зовсім інший оборот. Тов. Колісник,

забравши слово, заапелював до всіх робітничих алдерменів, щоб вони солідарно голосували проти виплачення допомоги на знак протесту проти несправедливого трактування робітників буржуазною більшістю міської ради.

Після промови тов. Колісника, алдерменам з Незалежної Партії Праці було просто соромно стояти в одних рядах з буржуазними алдерменами і вони, один за другим, почали також висловлюватися проти допомоги. Коли прийшло до голосування, всі вони голосували з тов. Колісником проти виплачення грошей.

Вислід був такий: 11 голосів за, 7 проти. А що до ухвалення виплати потрібно дві третіх усіх голосів, то внесок провалився і Манітоба Корлінг Асоційейшен не дістала \$2,500 на свої розривки.

ЗНАТОКИ ПИСЬМА ПРИЗНАЛИ ДОКУМЕНТИ ПІДРОБЛЕНИМИ.

ВАШИНГТОН, 4. січня. — Перед сенатським комітетом, що розсліджує документи, які появилися буди в газетях Гірста, а після яких американські сенатори мали бути підкуплені мексиканським урядом для ведення мексиканської пропаганди, відбулося нині незвичайно сензаційне засідання.

Як тільки почалося засідання, перед комітетом з'явився представник Гірста та попросив слова для важної заяви. Коли дістав слово, він прочитав комітетові вислід розслідів знатоків письма про документи, куплені Гірстом та поміщені в усіх його газтах. Ці знатки заявляють одностайно, що всі підписи на документах

підроблені, та що тим самим і документи неправдиві. Зараз після заяви знатоків Гірста виступили знатки письма, нанія-ті урядом, і вони одностайно заявили те саме.

Другою сензацією було зізнання Шеффілда, який був перше американським амбасадором у Мексику. Він став на переконання, щоб діти заяву в справі зізнання одного з попередніх свідків, який заявив, що американська амбасада за урядовання Шеффілда купувала документи мексиканського уряду. Шеффілд рішучо заперечив, що амбасада за його урядовання купувала якінебудь документи мексиканського уряду, фальшиві чи правдиві.

ФРАНЦІЯ ЗМАГАЄ ДО ТІСНІШОГО ЗБЛИЖЕННЯ З НІМЦЬЯМИ.

БЕРЛІН, 2. січня. — Німецький часопис "Фоссіше Цайтунг" наводить розмову свого кореспондента з французьким міністром закордонних справ, Бріаном. Цей останній сказав йому, що він сподіється, що в 1928 році прийде до ще тіснішого зближення між Францією а Німеччиною. Над тим зближенням між обома державами працював він разом з німецьким міністром Штретземаном протягом останніх років.

Для Франції, на гаду Бріана, не остає нічого іншого до вибору, як прийти до повного порозуміння з Німеччиною, або це збільшити свою армію, а це, без сумніву, веде до нової війни з Німеччиною.

"Німеччина", сказав Бріан, "є великою країною. Тому не можна ігнорувати держави, що має 60 мільонів населення. Найліпшим способом поступування побідника а побідженим є

зробити собі з нього приятелем. Франція повинна це зробити як з огляду на себе, так і з огляду на цілий світ".

ТУРЕЧЧИНА ПРОЖЕНЕ ВСІХ БІЛОГВАРДИЙЦІВ.

КОНСТАНТИНОПЛЬ. — Турецький уряд не згодився на просьбу Ліги Націй, щоб відложити речінець від'їзду 2,000 російських білогвардійців з Туреччини.

Коли вони до 6. лютого не покинуть турецької території, їх депортує силою. Покищо ні одна держава не годиться прийняти їх до себе.

Усі старання, щоб згаданим Росіянам дозволено прийняти турецьке горожанство, не увінчалися успіхом. В останнім часі приказано вийхати з Туреччини навіть російським купцям, ремісникам та банкіюним урядовцям, які живуть вже тут від багатьох років.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and Published weekly by the WORKERS and FARMERS PUBLISHING Association, Limited, a Joint Stock Company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЗАЛІЗНОЮ РУКОЮ.

З нагоди виключення лідерів опозиції із Всеосоюзної Комуністичної Партії — Рига почала знову ригати різні брехні, інакше б то радянський уряд вислав лідерів опозиції в такі страшні околиці, де панують тільки різні страшні пошесть. Телеграма не каже, де саме є ті страшні місцевості в Радянському Союзі, але зазначає, що Троцького уряд посилав на роботу в Астрахань.

Коли взяти під увагу, що Троцький є головним лідером опозиції й що лідери завжди найтяжче карають, то Астрахань, коли б справді Троцького туди послали, зовсім не є таким страшним місцем. Це є величезне торговельне місто над Волгою, там, де вона впадає в Каспійське море. Але що й про це телеграма з Риги ригає брехню — видно з того, що репортер, який ту телеграму вивдавав, сам не знає навіть географії Радянського Союзу, бо поставив Астрахань над Чорним морем. Звичайно, брехунам кожне море, чи то Каспійське, чи то Чорне — по коліна. Та про цих брехунів ми більше на цьому місці й писати не будемо.

15-ий з'їзд Всеосоюзної Комуністичної Партії одногласно виключив з партії всіх головних лідерів троцькістської опозиції в числі 75, як також групу Сапронова в числі 23. Виключив з партії деяких старших більшовиків, старих партійців, знаних цілому світові революціонерів.

Що-ж то справді такого страшного сталося? За що партія одногласно виключила із своїх рядів не тільки своїх товаришів, але й бувших лідерів? А лідери, головню досвідчені лідери, як казав Ленін, це капітал партії.

Партія виключила лідерів опозиції за їх шкідливу роботу: за зламання партійної дисципліни, за тайні і явні виступи проти ЦК партії, за порушення ухвал 14-го з'їзду, за зносини з буржуазними інтелігентами, за співробітництво з ними на шкоду диктатурі пролетаріату, за скликування тайних зібрань, за провадження розкладової роботи в нутрі партії, за творення другої партії, за тайне друкування й розповсюдження лютючок і т. ін.

Поверх два роки терпіла партія вибрики лідерів опозиції. Що-ж до Троцького, то він через кожних пару років вивдавав якусь свою опозицію. Ще покійний Ленін зводив з ним боротьбу, а коли захорив Ленін, Троцький витягнув партію в шкідливу дискусію, взявся за ревізію ленінізму, стараючись замінити його троцькізмом. Але тоді проти Троцького стали його нимшині однодумці — Зіновев, Каменев і інші й перемогли його. Однак за останніх пару років вони самі прилучилися до Троцького й почали опозиційну роботу.

Кілька разів закликала їх партія до порядку. Кілька разів грозила, що коли вони не заперестануть своєї роботи, то вилетять з партії. І як тільки вони бачили, що рука партії заноситься над їх головою, вони насіп писали заяви, кажилися у своїх гріхах, прирікали більше чого не робити. Так було раз, так було другий раз. І як тільки партія йшла, давала нагоду виправити свої поступки, вони надуживали цього довіря партії й знову з ще більшим завзяттям бралися за свою опозиційну роботу.

Дійшло до того, що опозиціонери почали відкрито ігнорувати постанови партії, постанови її ЦК, а в десять роковини Жовтня, коли працюючи святкували свою перемогу на всіх фронтах радянського будівництва — лідери опозиції зробили спроби устроїти контрдемонстрацію, перешкодити працюючим провести врочисто своє свято. Розуміється, їм це не вдалося, але партія не захотіла вже далі терпіти. Вона ще до з'їзду виклинула із своїх лав Троцького і Зіновєва, а інші опозиційники на чолі Каменєвом і Раковським дожили до з'їзду. Не тільки дожили, але прийшли на 15. з'їзд партії й виступили на нєму з промовами. По правді, їхню балаканину годі назвати промовами, так вони були тоді й по змістові й по формі. Коли Раковський цитував з буржуазної англійської та німецької преси старі ствердження про поступки опозиції, то Каменєв просив лише, щоб з'їзд не виключував опозиції з партії, мовляв, ми не будемо вже більше провадити своєї роботи в такій формі, але будемо висловлювати свої думки в рамках статута партії.

Відповідаючи Каменєву, Риков і Сталін сказали: а комуністичній ленінській партії двом думкам місця нема. Тут може бути тільки одна думка, одна ідея. Не вдовольнившись устним заявами, опозиція за підписом 83-ох подала до з'їзду писемну заяву, в якій обіцяла показатися перед партією за свої діла й просила залишити їх в партії разом з їхніми думками. Але з'їзд цими заявами не вдовольнився, бо бачив у них тільки новий підступ опозиції.

Коли ж лідери опозиції почули одногласну ухвалу з'їзду про те, що їм з їхніми думками нема більше місця в партії, вони поділилися на групи між собою й почали гуртами подавати заяви в партію, в яких деякі групи зріклися вже й своїх думок. Побачили опозиціонери, що вже непереливки й вдарилися в груди. Але комуністична партія не є приютом для сердобольних. Вона довго терпіла. Коли ж нарешті сказала своє слово, то сказала ним те, що думала, що думав один мільйон членів партії — партія сказала: Геть опозицію з партії!

Коли по закінченню всіх справ, по виборі ЦК, і всіх керівничих інстанцій — Риков прочитав з'їздові останню заяву Каменєва, Садокімова, Бакаєва, Зіновєва і ин., в якій вони вже роззороблилися перед партією із своєї ідеологічної опозиції, в салі почулася годині: "Пізно огляділися". Перед самим закриттям з'їзду дав інструкції ЦК партії приймати лідерів опозиції до партії тільки з поодиноким й то в такому разі, коли вони складуть перед партією всю свою опозиційну — ідеологічну,

тактичну й програмову зброю. Прийняття такого навіть покаявшогося опозиціонера назад до партії не сміє наступити скорше, як шість місяців після зложення його заяви.

Ось як поступає партія з тими, які лождять партійну дисципліну.

КОГО СУДИТЬ ПОЛЬСЬКА ШЛЯХТА.

ГАНЕБНИЙ ВИРОК В ЛУЦЬКОМУ ПРОЦЕСІ ПРОТИ 57.

В суботу, 10. грудня, по 11-денній розправі трибунал в Луцьку видав присуд у знаному процесі проти 57 обвинувачених за міниму принадлежність до комуністичної партії і за протидержавну діяльність. 10 обвинувачених засуджено на 8 літ тюрми, 9 на 6 літ тюрми, двоє на 5 літ, 12 на 4 роки, 4 на 3 роки, 7 на 2 роки, 1 на 6 місяців тюрми. Крім того одного обвинуваченого засуджено на 4 роки, одного на 3 роки, троє обвинувачених на 2 роки й двоє обвинувачених на 1 рік дому поправки. Всіх отже засуджено на 223 і пів року тюрми.

В справі Марчука, засудженого на 8 літ тюрми, має суд від нестися до президента держави, щоби йому той зменшив кару з огляду на лихий стан здоров'я.

Так розправляється польсько-шляхетський суд з молодими борцями за краще свого народу.

ДВІ ГРУПИ МОЛОДИХ ПОЛІТИЧНИХ ВІЗНІВ, ЯКІ ПОЛЬСЬКО-ШЛЯХЕТСЬКИЙ СУД ЗАСУДИВ 10. ГРУДНЯ В ЛУЦЬКУ, НА ВОЛИНІ, НА ДОВГОЛІТНЮ ВІЗНИЦЮ.

Стоять з ліва: І. Штрахан, Леонід Кухта, Н. Гехман, Х. Дудельзак, Т. Полицький, Т. Ліберман, П. Біккерман. Сидять (з ліва): Т. Блюс, У. Боксер, М. Кепельман, Ол. Яну, Г. Ельнер, А. Жуковський, Петро Черник.

Сидять (з ліва): І. Рубинштейн, К. Ільчук, Г. Тав, Олександр Яну, Андрий Мисдик, Л. Каган, М. Шабад. Стоять (з ліва): Кедзь, Мих. Рендак, Маршук Павло, Багда Віктор, Гетьман.

ПОЛЬСЬКО-ШЛЯХЕТСЬКІ ГІЄНИ СКАЛЯТЬ ГНІЛІ ЗУБИ.

Як тільки львівська поліція арештувала членів Робітничо-Селянського Комітету Допомоги Жертвам Повені, польсько-шляхетська преса, а за нею жидівська та українська продажна преса, дуже зраділа, мовляв, арештували комуністів за пропаганду. Але такий захід у країні, де кожного дня арештують і судять за комунізм, де вистарчить не скинути шапки перед поліцією, щоб тебе було оскаржено за зраду державі — лаяння людей комунізмом не має ефекту.

Тож коли арештовано було заступника голови Комітету, Крайківського і скарибника Сороневича, поліція зажадала від них грошей. Ці люди відповіли: передади поліції гроші і сіди за'це в тюрму. Що-ж тоді робить поліція? Тоді поліція каже, що вона арештувала членів комітету за спроневер'ня грошей.

За це вхопилися буржуазні журналістичні гієни, стараним представити арештованих товаришів, що пішли в тюрму за те, що давали голодним і холодним кусок хліба й одежку — як марнотравників.

Ось як олполаглоє цих борців: "Слово Польське" з 3. грудня:

"Тому, що той комітет, будучи в руках комуністів, під покриттюм акції для повалення вів на широку скалю організовану революційну пропаганду, з'явив через поліцію закладення. Треба додати, що той комітет розпорядився великими фондами, що залили до його каси з зарплати."

Зроблене вчора замкнення касових книг того комітету виказало брак 6,000 доларів і кількасот тисяч золотих, з котрої то квати провідники до комуністичної роботи не вкладали численні. В зв'язку з тим спроневер'ням вчора арештованим двам найвизначнішим комуністичним діач: Ва-

го шконтрум каси згаданого товариства виказували книги сльво дозволи, тисяч доларів і 1590 золотих (ті гроші виходили зі складов в країв, в Америкі і Рад. Союзі). Тому, що докладо о переписанні той суми до каси державного комітету допомоги повоним (до вонодського комітету — Реж.), поліційні органи звернулися до гаданих журналістів, як відповідальних чинників комітету. Пі останк не могли дати звіснені шо до вказаної суми і тому зістали арештовані. Оба журналісти по пресудуванню на поліції, зістали вже віддані в руки судових властей".

Ось як подло брешуть на арештованих товаришів польсько-шляхетські поспаки! Щоб оправдати злодійське діло польської поліції, вони роблять злодіями тих, що допомагали жертвам повені. Вони хочуть в цей спосіб здискредитувати

не тільки цих людей, але цілу селянсько-робітничу організацію Сель-Роб.

Але це їм не вдається. Вакте саме, що поліція посадила в тюрму цих людей, а'єднає ім і щіль організації ще більшу прихильність працюючих мас Західної України. Робітничтво й селянство Західної України дуже добре знає, шо в Польщі, а на укр. землях під Польщею з'окрема — злодії, марнотравники народнього добра, грабїжники людської керувацьї гуляють на волі, засідають в урядах, в поліційних офісах, а чесні трудові елементи, ті що боряться проти цих злодіїв, сидять в тюрмах, гинуть від польських куль.

ТРИЛЬОВСЬКИЙ ПЯТНУЄ ХРУНІВ.

Ми подавали вже за доне-сеннями газет, шо з Відня повернув до Галичини Кирило Трильовський та вступив до Сель-Робу. Однак із щойно наспівших газет із старого краю довідуємося, шо К. Трильовський не вступив до Сель-Робу, але вернув назад в ряди радикальної партії і в її середині почав організувати радикальну лівицю.

Трильовський прибув до Станиславова, де встановив центр своєї організації й вже почав видавати газету, орган цієї лівиці, "Громадський Вісти".

Як відомо — теперішня радикальна організація, або як вона ще себе називає, радикально-соціалістичне об'єднання, під провідом Льва Бачинського, недалеко відтала від УНДО. Ця партія так само йде на угоду з польською шляхтою, дає комуністам і Радянськй Союз, накладає з єгомозціями (Лев Бачинський із своїми прибічниками вів на заліничному дворі в Станиславові митрополита Шелтицького) і т. ін.

Старий Трильовський, який завжди був завзятий противник чорноризників, вже в першому числі "Громадських Вістей" гостро виступив проти угодівців. На жаль у нас немає під руками цієї газети, тоу ї приходиться послуговуватися матеріялами ундівських газет, які з виступу Трильовського наробили багато гала-су. Все одно те, шо "Діло", "Новий Час", "Свобода" вдарили на аларм, свідчить, шо "батько" Трильовський нагнав їм духу.

У своїй газеті Трильовський каже так селянам:

"А ви, селяни, побудували члені той будинок то соціалістичної (радикальної — М.) партії — чи довго ше будете

себе давати піддурювати політичним крутивим та ганячам на тих, шо у себе віддали всі ґрунти селянам?"

ґрунти селянам віддала у себе радянська влада, на яку викають політичні круті з радикальної партії.

Та-ж газета пише:

"Представники лівої групи з'їхали в Станиславові дн 2. грудня і рішили створити нове партійне угрупування, яке має об'єднувати всіх дійсних соціалістів, радикалів і повести рішучу боротьбу з визиском, гнетом та соціал-угатою в формі "ундівських радикалів".

"Діло", "Новий Час" і "Свобода", ундівські газети, стають в обороні радикалів Бачинського, захищають цих польсько-шляхетських прислужників перед атакою Трильовського. Вони признаються, шо поведінка Трильовського дуже їм несмачна. Мало того, вони вже нашкочують на Трильовського польську поліцію, заявляючи, шо Трильовський навмисно приїхав до Галичини виконувати доручення "закордонного центра", тобто Петрушевича. Це є така сама тактика "Діла", як воно перед замкненням Робітничо-Селянського Комітету Допомоги Жертвам Повені цькувало на него польську поліцію.

Годі пророкувати, як довго сам Трильовський встоїть на занятій ним позиції, або як довго поліція позв'їзть йому провадити свою політику, о днак його виступ зїрве маску з радикальних хрунів. Сам Трильовський, як політичний діач — віджив своє; сам він немає перед собою дитиченої ліній й годі сподіватися, шо він піде прямим шляхом. Однак його теперішній виступ мцно вдарив по галицьких угодівцях. І вдарив саме вчасно, на передодні самих виборів.

Справжні мистецькі народні танки треба починати вчити не від ніг, але від голови. Танки треба так само повільно, але основно творити; як творимо ми мандолінові оркестри. А для цього потрібно інструкторів, шо знали-б не тільки кроки, але й історію танків, дзятки, ритм, шо при перших же початках збагнути-б здібність кожного учня, чи його будова тіла та хіст надаються до танків.

Розуміється, я не є проти тих масових виступів, які тепер практикуються в різних місцевостях. Я тільки знаучую, шо вони тимчасові, вони перегорять і після них лишиться вилежні ступіни, якщо за шо справу не взятися з иншого боку. А нам варто плекати народні, чи хоч би й класичні, танки при організації, тільки їх треба починати спочатку і не з того кінця, як їх початю. І не за місяць-два йти з ними на сцену, але вивчати їх так само, як деякі наші кращі мандолінові гуртки вивчають музику. Однак, коли у нас брак добрих дїрегентів, то інструкторів танків у нас тимбільше брак. А поле для вичування народних танків у нас є — це відділи Секції Молоді. Танки на часі замінити-б навіть фізичні вправи, спортивні гри, яких у наших організаціях також біг дасть. Тому добре було-б подумати над тим, як би то на В.О.К. дістали доброго інструктора танків, якщо такого взагалі можна де дістати.

ЩЕ ПРО ОДНУ СПРАВУ.
(Перед Дев'ятим з'їздом ТУРФДім.)

Багато є важних справ до обговорення перед з'їздами наших організацій, більшість з яких певно так і не будуть порушені в газеті.

Найбільше часу й енергії віддалили ТУРФДім представленням, концертам, а в останньому році й танкам. Драмгуртки, хори, мандолінові й інші оркестри, школи танків — все це гарне, необхідне в нашій організації. Добре підібрані представлення, гарні народні та робітничі пісні, музики, танки, не тільки приносять робітничтву на свої вистави, але й виховують його. Подза цим є вони жерелом прибутку наших організацій. З приходів від представлень, концертів і інших вистав, ми втримуємо свої діточі школи, сплачуємо довги з будинків, сплачуємо такси, аскурації, допомагаємо такий пресі й т. ін. Значить, маємо з них подвійну користь.

Однак в праці на мистецькому полі у нас є великі недостатки й хиби. Першою є та хиба, що на приготування цих вистав їдуть всі вечери. Всі активніші молодші сили організації є цєю працею так звязані, шо їм не лишается часу на іншу працю в організації, а навіть на поглиблення власного

знання — бо замість прочитати добру книжку, чи газету, мусить вчити ролю. Коли-б то у нашій організації був такий розподіл праці, шо на неї вистарчало-б відповідних товаришів; коли-б всі члені і членкині організації були рівномірно активні — тоді справа мала-б краще. А то у нас один член (чи членкиня) шо вечера до 12-ої години вчиться на сцені представлення чи співу, шо не дармувала в Укр. Роб. Домі субота та неділя, бо організації треба грошей, а другий член не хоче навіть прийти на це представлення; а коли прийде, то непаче-б то він зробив щим комусь ласку.

Друга хиба є та — шо старання заповнити якнайбільше суботів представленнями, а неділів концертами, приводить до того, шо представлення не граються, але партачають, так само й концерти, а це знову таки умно відбивається на організації: люде перестають заповняти салю, і самі аматори, хористи та музиканти знеохочуються. А найголовніше — погано відіграва навіть найкраща змістов драма не робить ніякого вражіння на публіку, значить, представлення, як виховувачий чинник, зводиться на нівець, воно тоді нікого

Робітник.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ ДЛЯ "ЮНИ ВОРКЕРА"

Торонто, Онт.

Кожний свідомий робітник, який розуміє як слід значення робітничої преси для робітничої молоді, повинен бути в роботі молоді потрібна та її власна преса, свої часописи і журнали. Без своєї власної преси робітнича молодь не може як слід розвиватися й виховуватися в класовому дусі.

Тому справа преси для робітничої молоді вимагає не менше пішої уваги з боку організаційно-робітничого чина преси для старших робітників і робітників. В першу чергу сама робітнича молодь Канади, а раз її організатори і свідомі її чинники, повинні подумати над цим справою, як би забезпечити існування свого власного англіської мови часопису — "Юні Воркер", який — будучи офіційним органом Ліги Комуністичної Молоді в Канаді, є тим самим головним речником і оборонцем класових інтересів цієї робітничої молоді Канади.

Як кожний інший робітничий часопис, як журнал, так і "Юні Воркер" вдержується тільки на переплаті і добровільних жертвах свідомих робітників і робітниць. Не інших жерел доходу він очевидно не має й не може мати.

Щоб забезпечити своє існування, кожний дрібно робітничий часопис, опертий на засадах класової боротьби, мусить час від часу влаштовувати кампанії для здобуття пресового фонду й нових переплат, визначаючи згодом для цієї кампанії певні місця в році. Для "Юні Воркер" призначено місяць січень як час, в якому всі свідомі й організовані робітничі молоді мусить використати всі свої сили, щоб придати еквівалент нових читачів і пресового фонду для своєї організації.

В першу чергу всі члени й членкині Ліги Комуністичної Молоді й інших братніх організацій робітничої молоді повинні стати переплатниками "Юні Воркер". А то — нікуди правди шукати, дотерпе не всі члени Л.К.М. успішні зрозуміти свій обов'язок супроти своєї преси, бо хоч Л.К.М. начислає в Канаді біля тисячі членів, то з них заледве три сотні переплачують "Юні Воркер". Такого відношення до своєї преси не сміємо добути в рядях Л.К.М. Хай що багато членів і членкинь присвячують більше уваги мистецтву, чим політичним справам, але ці товариші і товаришки повинні зрозуміти, що для робітничої молоді класове освітлення й політичне виховання повинні стояти на першому місці. Класова байдужість і політична неграмотність є вкрай нещасливою наслідком робітничої класової виховання і повинні бути припинені якнайшвидше.

Для цієї кампанії певні місця в році. Для "Юні Воркер" призначено місяць січень як час, в якому всі свідомі й організовані робітничі молоді мусить використати всі свої сили, щоб придати еквівалент нових читачів і пресового фонду для своєї організації.

В першу чергу всі члени й членкині Ліги Комуністичної Молоді й інших братніх організацій робітничої молоді повинні стати переплатниками "Юні Воркер". А то — нікуди правди шукати, дотерпе не всі члени Л.К.М. успішні зрозуміти свій обов'язок супроти своєї преси, бо хоч Л.К.М. начислає в Канаді біля тисячі членів, то з них заледве три сотні переплачують "Юні Воркер". Такого відношення до своєї преси не сміємо добути в рядях Л.К.М. Хай що багато членів і членкинь присвячують більше уваги мистецтву, чим політичним справам, але ці товариші і товаришки повинні зрозуміти, що для робітничої молоді класове освітлення й політичне виховання повинні стояти на першому місці. Класова байдужість і політична неграмотність є вкрай нещасливою наслідком робітничої класової виховання і повинні бути припинені якнайшвидше.

Хай-же класовою свідомі й організовані робітничі молоді в місяці січня будуть. Всі комсомольці мають бути переплатниками "Юні Воркер", а в додатку ще 1,000 нових переплатників для нього!

А до наших старших товаришів і товаришок з братніх організацій Секції Молоді ТУРФДім, К.П.К., ТурФДім, Р.З.Т. звертаємося з проханням, щоб вони підтримали наш орган, а головним чином молоді переплатити свою підписку — концепти, представлення, забави і т. ин. в користь "Юні Воркер".

П. Українець

НОВИ ЗДОБУТКИ ПРИ ВИБОРАХ ДО МІСЬКОЇ РАДИ.

Форд Сітї, Онт.

В одній з попередніх чисел "Укр. Роб. Вісти" писалося вже про приготування до місячних виборів у Форд Сітї, Онт., і про передбачені спеціальні ріжні пакети з Горгожанського Клубу, які, хоча за всяку ціну не перекладаються на номінацію своїх кандидатів проти волеї робітників, перетворили Горгожанський Клуб в чл. за Ф. С. Асоційєшн, щоб таким чином позбутися невдоволенням робітників. Вони-ж — мовляв — не мають нічого спільного з робітниками і можуть номінувати таких кандидатів, які їм до входу, а робітникам до цього "за".

От вони й номінували собі двох панків української породи, які дрібно нічого спільного не мали з робітниками. Коли-ж наблизилися вибори, тоді ті самі підданці приходять до робітників і кажуть: "Товариші, ми вас, а ми будемо обороняти ваші інтереси в міській раді". А робітники їм у відповідь: "З вами не маємо ми нічого спільного, ми вас не йменуємо й голосувати на вас не будемо."

Починалися панки в головах тай-зрешкували, а на зборах всіх уповноважених членів Горгожанського Клубу, чи на Ф. С. Асоційєшн, які відбули

си 12 грудня 1927 р., номіновано на їх місце т. Н. Женчука, члена відділу ТУРФДім, кандидатом на алдермена, а т. Чуштрума, члена Ф. С. Асоційєшн, кандидатом на місце мера. А в день виборів 2 січня р. оба робітничі кандидати зістали вибрані до міської ради, на превелику радість українських, як і взагалі всіх робітників.

ВРАЖІННЯ З ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ОБІЗДІК.

Монтреал, Кве.

За ініціативою східного Онтарійського Провінційного Комітету Товариства Української Робітничо-Фармерської Молоді, в місяць листопада 1927 р. я вийшла була на організаційну обіздку Секції Молоді в позумуду частину провінції Онтаріо. Поїздами відбувалася під контролем та дедиктивному Прованому. Права моя обривалася звичайно на організації, на яких Секція Молоді, але тому, що справа та життя наших організації вимагали більше праці, так я виступала на масових вічах і членських зборах братніх організацій: як Жіноча Секція, ТУРФДім, Р.З.Т., як також промовляла на одному масовому вічу Ліги Комуністичної Молоді в Торонто.

Впродовж місяця листопада я відвідала дванадцять містечкоств, де за допомогою місцевих товаришів і товаришок удалось організувати: 1. відділ Секції Молоді, 2. відділи Жіночої Секції, 1. відділ ТУРФДім, шкору грамоти й музики й 1. відділ К. Р. О. Л.

За цей час я мала нагоду, більше познайомитися та придивитися до праці в наших робітничих організаціях на організаційному та культурно-освітньому полі. Я не буду описувати працю наших відділів у кожному містечку з окрема, бо це зберало би багато місця в нашій робітничій пресі, а скажу загальною, що організаційно-освітня праця серед наших українських робітничих організацій з кожним днем зростає й кріпшає.

Праця в відділах Секції Молоді.

Праця в відділах С.М. дуже гарно розвивається та скорим темпом поступає вперед. По декотрих відділах С.М. є свої бібліотеки, а в деяких відділах С.М. ще немає своїх бібліотек, але за це вони визначають книжки з бібліотек при відділах ТУРФДім, читають їх книжки й описки на своїх східних роскакують, що хто перечитав. Таким способом наш молодітний товариш і товаришки при допомозі своїх робітничих організацій освідомлюються. При деяких відділах С.М. є свої сітгазети, де молоді пишуть дописи та цікаві оповідання, а навіть і вірші. Це є дуже корисним для молоді тоді, що чим більше ми будемо читати робітничу пресу й літературу, тим більше ми будемо ставати класово свідомими робітниками й робітницями, пізнавати хто є наш вороги, а хто прятел, а коли ми всі будемо писати дописи до сітгазет, то ми зможемо висвітлювати в них всі наші місцеві організаційні несправності й хиби, як також зможемо виробити себе на добрих робітничих кореспондентів.

При відділах С.М. є й спортивні групи, які відбувають свої фізичні вправи для того, щоб дати молоді змогу розвивати будову свого тіла. Не дивлячись на цю так важку й корисну організацію, є ще сотки тисяч української робітничої молоді, яка ще не належить до С.М. й яму вивають лише самі родичі.

Праця в відділах Жіночої Секції.

Праця в відділах Жіночої Секції гарно розвивається. Товаришки приходять на збори відділу Жін. Секції, які поза своїми адміністративними зборами мають і лекції. Читають "Робітничку", дискутують на ріжні теми й в цей спосіб виробляють та освідомлюються на класово-свідомих робітницях. Але дається зазирити, що товаришки на місцях майже зовсім не читають "Українських Робітничих Вісти", а це зає. Читати журнал

"Робітничку" — це дуже добре, але для того, щоб можна спостерігати шоденні світові події, треба читати і робітничі газети. Треба, щоб інструктори звернули на це пильну увагу й заохочували товаришок читати не лише "Робітничку", але й "У.Р.В.". Дайте зазирити ще й те, що старші товариші не ставлять серйозно до відділу Жін. Секції. Є такі товариші, що як вони в організації заохочують другий до жіночого відділу, але їх життя до цієї пори не є членкинями жіночого відділу. Агитатори друзьі те добре, але це лише буде, коли вони себе самих найперше заагитують, бо в їхніх дружинах також потрібно належати до жіночого відділу. І коли всі товариші, яких життя не є в організації, спонукають їх негайно стати членкинями жіночого відділу, тоді ці відділи багато краще зможуть розвиватися.

Моя найдрітша подяка. Будути на організаційній обіздці, я отримала від товаришок — від відділів Жіночої Секції товаришів подяки. За те на цій місці складаю мою щире пролетарську подяку всім відділам Жіночої Секції й подякувати товаришам за їхню щирі подяки. Так само складаю мою найдрітшу подяку т-ові й т-ці Ллішаккам за їхню опіку надібною, коли я була закордо, па й мусіла була навіть записитися, вертаючи назад до Торонто.

Вкінці дякую також всім товаришам і товаришкам, які помагають мені на місцях у моїй організаційній обіздці, і тим, що мене гостили в себе під час моєї поїздки.

А новозорганізовані відділам будемо якнайкращим успіхом в їхній організаційній і освітній праці.

М. Коберник

дася й експлуатувала, виробники трохи шкоди в будинку. Однак вогонь зараз загасів.

ПІЗНАВ, ХТО ВІН.

Торонто, Онт.

Був час і в моєму житті, коли я вважав переступом читати робітничу пресу, думаючи, що я пан, а панів — змусити — не люблю читати робітничу пресу. Але все в світі змінюється й проходить, немов сонні привиди. Проминув і мій панський дурман і я зрозумів, що по паніях і робітничих були мільйони, що панам є лише ті, які живуть потом і кривавою працею кривавих мас, а всі інші, що мусять продавати свою силу другу до кусок хліба, не можуть бути панами, тільки робітниками. А якщо мушу продавати свої руки нанаш, щоб жити, і не все маю навіть нанаш, то я зачат читати "Укр. Роб. Вісти", а чим більше їх читав, тим краще я розумів, хто я в дійсності є, а за кого я себе вважав.

Був і колись петлюрівцем, бо вважав Петлюру великим "патріотом" і "героєм", а раз він український патріот, значить — що він любить Україну, любить український наріччя і тому повинні бути петлюрівцями. А де ж він казав — і я в те свято вірив, що в українській цароді нема справжніх панів-дівців, а є тільки селяне, робітники й інтелігенція, яка теж ходить з народом, а Петлюра теж вишов з народу, а не з панів, чому-ж тут вважати його і других таких панів?

3 ДІЯЛЬНОСТІ ВІДДИЛІВ ТУРФДІМ.

Брайтстон, Ман.

В околиці Брайтстону є два відділи ТУРФДім, один в Ред Дір, а другий в Брайтстон, Ман. Обидва відділи мають будинки, а будинок від будинка всего дві й пів міль.

Дня 17. листопада 1927 року скликаю членів обох відділів до Укр. Роб. Фарм. Дому в Ред Дір і рішено на цій митингу, щоби з обох відділів зорганувати один освітній Драматично-і всяку освітню працю вести спільними силами, бо один відділ малий, а другий ще менший і через це неможливо було-б як слід вести освітню працю окремо. Якраз тоді був т. Я. Заболоцький, учитель ТУРФДім, який радо згодився поіти на м в тій справі.

Дня 29. листопада 1927 року прибув до нас організатор ТУРФДім, т. Т. Кобей, який має віче в Укр. Роб. Фарм. Домі в Брайтстон, де говорив він про загальні справи організації ТУРФДім. Накази т. Кобейя спільно промовою про нашу задачу для спільної освітньої праці, то він нам пропонував, щоби ми найняли учителя. По довгий дискусії члени згодилися утримувати учителя через протидію чотирох місяців.

Дня 30. листопада т. Укр. організатор мав занову віче в Укр. Роб. Фарм. Домі в Ред Дір, де говорив про загальну працю в С.Р.С.Р. Публичні бачились по кожне чило, до кечер був мовозвний. Після промови слідували питання, на які т. Кобейя вдоволюючи відповідал.

Дня 1. грудня 1927 р. відбувся в Укр. Роб. Фарм. Домі в Ред Дір спільний митинг всіх членів з обох відділів ТУРФДім, де обговорено всі справи що до кооперації між обома відділами. Також обговорено широко справу учителя і рішено найняти його на спільку, але лише на чотири місяці, бо на довше не можливо, бо тут така місцевість, що щеница на осискає росте, отже фінансів не так легко роздобути.

Дня 3. грудня 1927 р. відіграно в Ред Дір драму М. Ірлана п. н. "Бунтар"; представлення вилало не але.

Дня 10. грудня відбулася забава в Брайтстон.

Дня 17. грудня мали ми відіграти комедію в 3. актах п. н. "Пан Майстер Комиток", але не відіграли її, бо того вечора сталася мала катастрофа, в наслідок якої попеки собі руки ті товариші, які прийшли були перші і хотіли розпалити в печі. Вони мабути хотіли, щоби скоро горіло, і азали через помилку банку з газозапною тій почали підпалити. Але в печі була гайль ще з попереднього вечора, через що газозапна заня

питання спорту. Рівнобіжно й значимий загальним досягненням українського робітництва в Канаді на полі організаційній і культурно-освітній впрямє перед ним здійснює інших питань, що визначаються своїми спеціальними прямицями. Впершу чергу приходиться згадати про спорт. До цього часу з нашіх тепер — спорт серед українського робітництва не користується і не користується правом громадянства. Це ще не розроблена ділянка в нашому житті.

Не будемо на цьому місці доходити причин цього явища. Найправдоподібним буде, що самі обставини не спонукали нас до плекання спорту, а навіть в тих місцях, де часами заважувалися спортивні гуртки, ті-ж самі обставини тамували їх роботу й накінче дореподжували до повного занепадення. Але досліджування цих причин не повинно вводити в нашу задачу і від цю пору воно було би, зрештою, недоцільним.

Па цю пору всі наші існуючі вже організації повинні піти цілком чистеро на стірку новонародженю спортову рухові серед нашої молоді. В своїй робітній наш організації повинні підтримувати всі заходи, що все, що тягнеться виховання і користи нашої молоді, повинно бути допровадженню до 100%, зворуочись в цьому питанні на Радянський Союз, де все, що є цінного, відіається на услуги молоді. Що справа спорту у нас на черзі, про це свідчать чисельні голоси самої молоді і рівно-ж вони говорять нам про живучість цього питання.

За освітній комітет: А. Малик, К. Ворона.

ПІЗНАВ, ХТО ВІН.

Торонто, Онт. Був час і в моєму житті, коли я вважав переступом читати робітничу пресу, думаючи, що я пан, а панів — змусити — не люблю читати робітничу пресу. Але все в світі змінюється й проходить, немов сонні привиди. Проминув і мій панський дурман і я зрозумів, що по паніях і робітничих були мільйони, що панам є лише ті, які живуть потом і кривавою працею кривавих мас, а всі інші, що мусять продавати свою силу другу до кусок хліба, не можуть бути панами, тільки робітниками. А якщо мушу продавати свої руки нанаш, щоб жити, і не все маю навіть нанаш, то я зачат читати "Укр. Роб. Вісти", а чим більше їх читав, тим краще я розумів, хто я в дійсності є, а за кого я себе вважав.

Був і колись петлюрівцем, бо вважав Петлюру великим "патріотом" і "героєм", а раз він український патріот, значить — що він любить Україну, любить український наріччя і тому повинні бути петлюрівцями. А де ж він казав — і я в те свято вірив, що в українській цароді нема справжніх панів-дівців, а є тільки селяне, робітники й інтелігенція, яка теж ходить з народом, а Петлюра теж вишов з народу, а не з панів, чому-ж тут вважати його і других таких панів?

Так я думаю і відчував тому, що не розумію ще тоді, що таке "класи" і що таке "класова боротьба", не розумію цього, що зараз розумію, а саме: що в селянин у простій селянській світлі може бути те-ж паном-висукавцем, коли він живе з праці меншого свого брата — наймита.

Колш-ж я зрозумів, тоді мені ясним стало, що й український наріччя поділяють на класи, то-то на класу працюючих і класу висукавців, та що й у нього є багато охочих до "панства", які хочуть сідати на карках працюючих мас народоу й верховодити над ними, так, як верховодили до цієї справжні чужі пани. Я зрозумів також і те, що й Петлюра був одним з тих кандидатів на "государствознство", який хотів при допомозі польської шляхти збудувати для себе панську Україну, а не робітничу-селянську.

А найкращим доказом цього був його союз з відвінними й налятими ворогами українських працюючих мас — з польською шляхтою і румунськими бомирами. Цим катом українського народу він віддав в неволю все Західну Україну та ще й помагає їм своїми військами закріпощувати українське робітництво в селянство Західної України в панські кайдани. Осє яким "патріотом" був Петлюра! Завдяки йому й другим таким "патріотам" сьогодні караться мільйони українських селян і робітників Західної України під brutальною шляхтсько-богарською пащою, а тисячі їх в тюрмах конують з голоду, холоду й від недолських катувань розбещеної польської та румунської поліції.

Та на цьому ще не кінець. Не до сить їх мук і катувань для петлюрівських міністрів у Варшаві й Парижі. Вони рад-б ще закувати в кайдани й відіати панам в неволю десят-ки мільонів вільних вже українських селян і робітників Радянської України. Вони задувають похід на Радянську Україну, щоб промотити туди дорогу польській шляхті, царським генералам і всякій благоардійській зволочі. Та не джідуть вони цього, бо в селі вже прозріли і бачать, хто такий Петлюра й його "міністри", селянський український селянин, завдяки своїй пресі зазначають вже розуміти, що ті зовсім не поларози з панями й панськими злоками, і кожного, хто поважається закладати на них кайдани, завчасу поймають руки.

А до тих, що не всіля прозріли, я вклучу: Читайте "Укр. Роб. Вісти", а тоді певно й вам відкрються очі і ви пізнаете, хто яні: пані, чи робітники.

Василь Чельок

Товариші! Відновляйте переплату на "Українське Робітничі Вісти"!

ПІТАННЯ СПОРТУ.

Торонто, Онт.

Рівнобіжно й значимий загальним досягненням українського робітництва в Канаді на полі організаційній і культурно-освітній впрямє перед ним здійснює інших питань, що визначаються своїми спеціальними прямицями. Впершу чергу приходиться згадати про спорт. До цього часу з нашіх тепер — спорт серед українського робітництва не користується і не користується правом громадянства. Це ще не розроблена ділянка в нашому житті.

Не будемо на цьому місці доходити причин цього явища. Найправдоподібним буде, що самі обставини не спонукали нас до плекання спорту, а навіть в тих місцях, де часами заважувалися спортивні гуртки, ті-ж самі обставини тамували їх роботу й накінче дореподжували до повного занепадення. Але досліджування цих причин не повинно вводити в нашу задачу і від цю пору воно було би, зрештою, недоцільним.

Па цю пору всі наші існуючі вже організації повинні піти цілком чистеро на стірку новонародженю спортову рухові серед нашої молоді. В своїй робітній наш організації повинні підтримувати всі заходи, що все, що тягнеться виховання і користи нашої молоді, повинно бути допровадженню до 100%, зворуочись в цьому питанні на Радянський Союз, де все, що є цінного, відіається на услуги молоді. Що справа спорту у нас на черзі, про це свідчать чисельні голоси самої молоді і рівно-ж вони говорять нам про живучість цього питання.

За освітній комітет: А. Малик, К. Ворона.

ПІЗНАВ, ХТО ВІН.

Торонто, Онт. Був час і в моєму житті, коли я вважав переступом читати робітничу пресу, думаючи, що я пан, а панів — змусити — не люблю читати робітничу пресу. Але все в світі змінюється й проходить, немов сонні привиди. Проминув і мій панський дурман і я зрозумів, що по паніях і робітничих були мільйони, що панам є лише ті, які живуть потом і кривавою працею кривавих мас, а всі інші, що мусять продавати свою силу другу до кусок хліба, не можуть бути панами, тільки робітниками. А якщо мушу продавати свої руки нанаш, щоб жити, і не все маю навіть нанаш, то я зачат читати "Укр. Роб. Вісти", а чим більше їх читав, тим краще я розумів, хто я в дійсності є, а за кого я себе вважав.

Був і колись петлюрівцем, бо вважав Петлюру великим "патріотом" і "героєм", а раз він український патріот, значить — що він любить Україну, любить український наріччя і тому повинні бути петлюрівцями. А де ж він казав — і я в те свято вірив, що в українській цароді нема справжніх панів-дівців, а є тільки селяне, робітники й інтелігенція, яка теж ходить з народом, а Петлюра теж вишов з народу, а не з панів, чому-ж тут вважати його і других таких панів?

Так я думаю і відчував тому, що не розумію ще тоді, що таке "класи" і що таке "класова боротьба", не розумію цього, що зараз розумію, а саме: що в селянин у простій селянській світлі може бути те-ж паном-висукавцем, коли він живе з праці меншого свого брата — наймита.

Колш-ж я зрозумів, тоді мені ясним стало, що й український наріччя поділяють на класи, то-то на класу працюючих і класу висукавців, та що й у нього є багато охочих до "панства", які хочуть сідати на карках працюючих мас народоу й верховодити над ними, так, як верховодили до цієї справжні чужі пани. Я зрозумів також і те, що й Петлюра був одним з тих кандидатів на "государствознство", який хотів при допомозі польської шляхти збудувати для себе панську Україну, а не робітничу-селянську.

А найкращим доказом цього був його союз з відвінними й налятими ворогами українських працюючих мас — з польською шляхтою і румунськими бомирами. Цим катом українського народу він віддав в неволю все Західну Україну та ще й помагає їм своїми військами закріпощувати українське робітництво в селянство Західної України в панські кайдани. Осє яким "патріотом" був Петлюра! Завдяки йому й другим таким "патріотам" сьогодні караться мільйони українських селян і робітників Західної України під brutальною шляхтсько-богарською пащою, а тисячі їх в тюрмах конують з голоду, холоду й від недолських катувань розбещеної польської та румунської поліції.

Та на цьому ще не кінець. Не до сить їх мук і катувань для петлюрівських міністрів у Варшаві й Парижі. Вони рад-б ще закувати в кайдани й відіати панам в неволю десят-ки мільонів вільних вже українських селян і робітників Радянської України. Вони задувають похід на Радянську Україну, щоб промотити туди дорогу польській шляхті, царським генералам і всякій благоардійській зволочі. Та не джідуть вони цього, бо в селі вже прозріли і бачать, хто такий Петлюра й його "міністри", селянський український селянин, завдяки своїй пресі зазначають вже розуміти, що ті зовсім не поларози з панями й панськими злоками, і кожного, хто поважається закладати на них кайдани, завчасу поймають руки.

А до тих, що не всіля прозріли, я вклучу: Читайте "Укр. Роб. Вісти", а тоді певно й вам відкрються очі і ви пізнаете, хто яні: пані, чи робітники.

Василь Чельок

Товариші! Відновляйте переплату на "Українське Робітничі Вісти"!

Костинюк, Ю. Касіян, Анна Харик, В. Данилюк, Настя Гикава, Н. Харик, В. Лопчар, І. Маківський, С. Дуванко, С. Когут, І. Барабан, Н. Маркія, А. Подарунок, П. Рідуні, Кость Гнатичин; по 50 ц.: І. Макар, Білий, А. Лещанський, І. Струсь, І. Костинюк, А. Андрійчук, П. К., А. Формос, Н. Н., Н. А. Зинкевич, Г. Пачко, Ф. Орош, В. Гнатковський, С. С., С. Шарко, Н. Н., М. Дельська, Р. Білінський, Т. Марингін; по 45 ц.: С. Нікофорик; по 40 ц.: Н. Н., І. Стефанюк; по 35 ц.: Н. Дельська; по 25 ц.: П. К., І. Васюк, Н. Н., І. П., Н. Н., Д. Бордючок, П. Ж., В. Данилюк, Н. Н., Н. Н., С. Телішнський, В. Маруся; В. Б., Р. С., Р. І. Н. Н. Шабоган, Н. Н., Г. Гук, О. Білінський, П. Захарчук, Ф. Стоцько, С. Макошецький; по 15ц.: М. Захарчук, Е. Каїчак; по 10 ц.: Н. Н., І. Войчичини, І. Д., К. Гевко, П. В., М. Гриник, О. Жарська; по 5 ц.: Г. Греб, Н. Н., Н. Н., Н. С. Винничук, Н. Н., Ю. Мурло.

В імені відділу ТУРФДім складаю всім жертводавцям щире подяку. М. Стефанюк, секр.

Як загально відомо, в сейтах Пенсильванії в Огайо ведеться вже від довгого часу завста боротьба майнерів з владськими копальні за кращі умови праці. Щоб зломити опір страйкуючих майнерів, майновласники звияють найбрутальнішого насилиства й терору над майнерами й їх родинами. На услугах майновласників стоять суди, стейтова міліція й найбиті зграї професійних страйколомів і погромщиків. Проти майнерів ведеться зараз найдиша оргів погромів: їм не лише забороняють суди пікетувати, але поліція й військо нападають на них, арештують безкарно, поймають їх до безпримости — а в додатку до цього всього тисячі майнерів з родинами позбавлено навіть даху над головою.

Дорогі Товариші! У випадку імені жертводавців на допомогу жертвам повені на Західній Україні зашлі декілька помилки, які просить спростувати як слід: замісь Антон Семюток має бути Антон Семенов. Рівно-ж пропущено збірку з Едмонтоном т. А. Сембенова як салду по \$100: Н. Шпитовський, І. Максимок, Сем Білінський; по 50 ц.: Стріла.

В листі т. Синевича має бути: т. Піхочкський зложив \$350, а не \$300, як було мильно подано. Комітет.

НА ДОПОМОГУ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ.

Ейлокс, Б. К.

